

ISSN 2450-6486

<https://osvita.eeipsy.org>DOI: <https://doi.org/10.38014/ehs-ss.2021.3.09>

Ярославна ЛЕБЕДЄВА

Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти в Україні: проблеми та перспективи розвитку

YAROSLAVNA LEBEDEVA. Internal quality assurance system of higher education in Ukraine: problems and development prospects.

The article considers the issue of ensuring the higher education quality in Ukraine in accordance with European standards and recommendations. The main focus is on the problem of introducing an internal quality assurance system in higher education institutions. The block entitled: "Existence of internal quality assurance system" of the research "Development of internal quality assurance systems in Ukrainian higher education institutions" conducted by National Agency for Higher Education Quality Assurance (2020) was analyzed: to outline the main problems in the practice of implementation of internal quality assurance systems, to definition of the basic approaches to organizational maintenance, coordination, functioning of such systems. It is concluded that the formation and continuous improvement of the internal quality assurance system of higher education is one of the priorities of modern free economic education, which seeks to strengthen its autonomy and improve its image, establish close cooperation and cooperation

Received 11.15.2021
Peer-reviewed 12.07.2021
Revised version received 12.15.2021
Accepted 12.21.2021

with all stakeholders to continuously improve learning conditions, achieving the best results in the training of future professionals.

Key words: *Quality of Higher Education, Institution of Higher Education, System of Internal Quality Assurance of Higher Education, National Agency of Ukraine for Higher Education Quality Assurance.*

Актуальність. Численні перетворення та зміни у характері функціонування системи вищої освіти в європейському освітньому просторі призвели до необхідності пильного вивчення питань якості у цій сфері в нашій країні. Приєднавшись до Болонського процесу, Україна взяла на себе зобов'язання проводити роботу з приведення якості національної системи освіти у відповідність до європейських стандартів. І хоча у вищій освіті не встановлено однозначних, загальновизнаних критеріїв та методів оцінки якості освіти, питання, пов'язані з поняттям якості, виходять на лідируючі позиції на європейському ринку освітніх послуг. Саме тому забезпечення якості у закладах вищої освіти України є пріоритетним завданням на сучасному етапі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема забезпечення якості вищої освіти знайшла відображення у низці досліджень вітчизняних та зарубіжних науковців, що розглядають різноманітні її аспекти. Так, сутність поняття якості вищої освіти обґрунтовано у працях К. Гнезділової, В. Лугового, В. Максимової, Л. Прокопенка, Ю. Романенко, О. Чемерис. Державні механізми забезпечення якості вищої освіти в Україні та Європейському Союзі досліджували В. Андрущенко, С. Домбровська, К. Левківський, В. Малиновський, М. Кісіль, С. Ніколаєнко, А. Озаровська, І. Сікорська, С. Шевченко та ін. Аспекти входження України до європейського освітнього простору досліджували такі науковці, як: В. Давидова, Л. Даниленко, А. Завгородній, С. Калашнікова, М. Колісник, Т. Кристопчук, А. Леонова та інші. Однак, на даний момент залишаються відкриті питання щодо запровадження, ефективності функціонування та перспектив розвитку систем внутрішнього забезпечення якості закладами вищої освіти, необхідних для побудови цілісної системи забезпечення якості вищої освіти в Україні в умовах входження до європейського освітнього простору.

Мета статті – висвітлити проблеми та перспективи розвитку системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти в Україні як важливої складової забезпечення якості вищої освіти.

Виклад основного матеріалу. У Європейських стандартах та рекомендаціях щодо вищої освіти забезпечення її якості набуває вирішальної ролі, основною метою якої є сприяння спільному розумінню забезпечення якості навчання і викладання, незважаючи на кордони між усіма стейкхолдерами, зокрема поліпшення освіти в європейському просторі, допомога закладам вищої освіти в забезпеченні й підвищенні якості діяльності та через якість утвердження свого права на автономію [3].

В Україні основні ідеї, що містяться в Європейських стандартах та рекомендаціях стосовно забезпечення якості вищої освіти, імplementовано в Законах України «Про освіту» [2] та «Про вищу освіту» [1]. В Законі України «Про вищу освіту» зазначається, що «якість вищої освіти – це рівень здобутих особою знань, умінь, навичок, інших компетентностей, що відображає її компетентність відповідно до стандартів вищої освіти. Відповідно якість освітньої діяльності – це рівень організації освітнього процесу у вищому навчальному закладі, що відповідає стандартам вищої освіти, забезпечує здобуття особами якісної вищої освіти та сприяє створенню нових знань» [1].

Відповідно до Законів України «Про освіту» та «Про вищу освіту» в національній системі вищої освіти працюють дві системи забезпечення якості освіти: зовнішня та внутрішня. Так склалося, що саме зовнішня система зазвичай опиняється у фокусі уваги академічної спільноти та суспільства. Це все зовнішні нормативи: стандарти освіти, ліцензійні умови освітньої діяльності, акредитація, державна атестація, рейтингове оцінювання.

У той же час не менш важливою (особливо у світлі університетської автономії) має стати система внутрішнього забезпечення якості освіти, яка зазвичай скромно перебуває в тіні і, схоже, недооцінена суспільством. Система внутрішнього забезпечення якості освіти – це те, що сам заклад вищої освіти (ЗВО) має зробити, щоб дати якісну освіту своїм випускникам та бути конкурентоспроможним. Вона охоплює не лише моніторинг якості викладання та знань студентів, а й ефективне управління ЗВО, забезпечення академічної мобільності, відкриття нових сучасних освітніх програм підготовки спеціалістів для ринку праці тощо. Саме розвинена внутрішня система дає змогу ЗВО гнучко та оперативно реагувати на потреби ринку праці та запити суспільства.

Таким чином, під системою внутрішнього забезпечення якості вищої освіти слід розуміти узгоджену і взаємопов'язану діяльність

основних суб'єктів освітнього процесу, спрямовану на втілення інституційної стратегії якості, відпрацювання ефективних механізмів її практичної реалізації, сертифікацію та постійне вдосконалення освітньо-професійної підготовки фахівців у певному ЗВО.

У ст. 16 п. 2 Закону України «Про вищу освіту» визначено перелік процедур і заходів, які має здійснювати система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти:

- 1) визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти;
- 2) здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- 3) щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників вищого навчального закладу та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;
- 4) забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;
- 5) забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;
- 6) забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;
- 7) забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;
- 8) забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників вищих навчальних закладів і здобувачів вищої освіти;
- 9) інших процедур і заходів [1].

У сучасному світі тільки конкурентоспроможні ЗВО можуть виживати, оскільки наростає демографічна криза, постійно йде скорочення бюджетних місць, зростає вартість навчання на контрактних видах навчання, постійно збільшується конкуренція з боку закордонних ЗВО. Перед ЗВО постають як зовнішні ризики (конкуренція, матеріальні і технологічні виклики, політичні, правові, економічні ризики), так і внутрішні (недостатня відповідальність, відсутність коштів для розвитку, низький рівень підготовки абітурієнтів, недоліки в системі управління, застарілість наукової та навчально-лабораторної бази, слабкість маркетингової політики).

Тому динамічно розвиватися можуть ті навчальні заклади, які йтимуть назустріч абітурієнту, будуть гнучкі у своїх планах, підтримуватимуть зворотній зв'язок зі своїми споживачами та задовольняти їхні вимоги.

Конкурентоспроможність закладу вищої освіти з надання освітніх послуг вимірюється індикаторами, основними з яких є: по-перше, якість навчального процесу; по-друге, вартість наданих освітянських послуг, по-третє, кількість працевлаштованих випускників та їх місце у суспільному житті держави тощо. Синергетичним показником конкурентоспроможності в наданні освітніх послуг є конкурс, тобто кількість абітурієнтів, які виявили бажання навчатися в закладі вищої освіти за спеціальностями підготовки відповідно до ліцензованого обсягу та місць державного замовлення.

Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти за поданням ЗВО оцінюється Національним агентством України із забезпечення якості вищої освіти (НАЗЯВО) або акредитованими ним незалежними установами оцінювання та забезпечення якості вищої освіти на предмет її відповідності вимогам до системи забезпечення якості вищої освіти, що затверджуються НАЗЯВО.

Також, з метою вироблення рекомендацій і надання допомоги ЗВО в організації системи забезпечення якості вищої освіти, Законом передбачено створення незалежної установи оцінювання та забезпечення якості вищої освіти. Це недержавна організація (установа, агенція, бюро тощо), акредитована Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти, що здійснює оцінювання освітньої програми, результатів навчання та/або вищих навчальних закладів (їхніх структурних підрозділів).

Основна відповідальність за внутрішнє забезпечення якості у сфері вищої освіти лежить на кожному закладі, його керівникові. Відповідно ними розробляються внутрішні положення про забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти.

Для більш-менш об'єктивної оцінки сучасного стану процесу створення внутрішніх систем забезпечення якості освіти в Україні нами було обрано вибірку з дослідження «Розвиток систем внутрішнього забезпечення якості в українських закладах вищої освіти», проведеного НАЗЯВО у листопаді 2019 р. за підтримки МБФ «Міжнародний фонд досліджень освітньої політики [4]¹.

1 Фініков Т.В., Терещук В.І. Розвиток систем внутрішнього забезпечення якості в українських закладах вищої освіти. Аналітичний звіт. Київ: Ваїте, 2020. 58 с.

В опитуванні взяли участь 183 ЗВО, які представляли заклади всіх основних типів, форм власності та регіонів країни, що дозволяє вважати його результати репрезентативними. Цікаво також, що основним інструментом дослідження було анкетування представників університетів, які відповідають за систему гарантування якості освіти у ЗВО. Також ці дані верифікувалися за допомогою аналізу офіційних джерел інформації, зокрема офіційних веб-сайтів закладів вищої освіти [4].

Дослідження охоплювало багато питань, сформованих у блоки, зокрема: наявність системи внутрішнього забезпечення якості, якість освітніх програм, якість викладання, якість результатів навчання, якість робіт здобувачів, якість інфраструктури, студентоцентрованість.

Проте ми зосередимося на окремому блоці «Наявність системи внутрішнього забезпечення якості», що є об'єктом нашого дослідження. Цей блок мав на меті представити самооцінку закладами вищої освіти наявності у них систем внутрішнього забезпечення якості або окремих її елементів; окреслити основні проблеми, які присутні в практиці імплементації українськими ЗВО таких систем; визначити основні підходи до організаційного забезпечено координування функціонування таких систем; виявити розуміння потреби у запровадженні сучасних стандартизованих моделей управління якістю.

Отже, за самооцінками ЗВО, абсолютна більшість з них вважала, що вони мають систему внутрішнього забезпечення якості освіти – 125 (68,3%) з 183 заявили про її наявність, а 58 констатували наявність окремих її елементів (рис. 1.).

Рис. 1. Наявність системи внутрішнього забезпечення якості у ЗВО [4]

Як свідчать результати дослідження, створенню систем забезпечення якості або наявність окремих її елементів, напевне, сприяє усвідомлення, принаймні частиною вітчизняних університетів, того, що така система є суттєво більш складним утворенням, ніж вони вважали раніше. Експерти припускають, що на це відчутно вплинув початок роботи Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти.

Привертає увагу, що за такими ключовими елементами як «забезпечення якості освітніх програм», «забезпечення якості викладання та оцінювання», «забезпечення якості результатів навчання», «забезпечення якості робіт здобувачів» частка ЗВО, які декларують систематичну його реалізацію, має достатньо високий відсоток (рис. 2.)

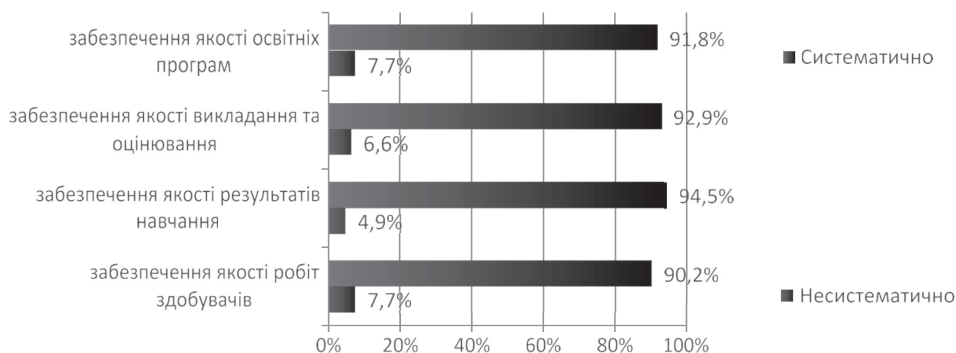

Рис. 2. Які елементи системи оцінювання якості використовуються у закладі [4]

Модерні підходи до систем забезпечення якості вищої освіти орієнтують на запровадження сучасних стандартизованих моделей управління організацією, націлених на підвищення результативності управлінських процесів, стимулювання сталого розвитку організації, досягнення прозорості в менеджменті університету, підвищення його конкурентоспроможності тощо. Ефективність запровадження такого роду моделей засвідчується, зокрема, наявністю сертифікатів визнаних органів. Тому однією з цілей опитування було з'ясування того, яка частка ЗВО вже здійснила подібну сертифікацію, проходить її або знаходиться в процесі підготовки до неї. Результати опитування засвідчують, що лише 50 закладів (27,3 % від загальної кількості

учасників опитування) мають такі сертифікати, і 2 заклади (1,1 %) були в процесі проходження сертифікації. Водночас 105 ЗВО (57,4 %) заявили, що вони лише здійснюють підготовку до сертифікації, однак, цей процес не має чітких термінів та вимог [4].

Варто зазначити, що з 50 закладів, що мають сертифікати якості, 46 є державними, 3 приватними і 1 комунальний. Якщо ж аналізувати ситуацію у розрізі спеціалізації ЗВО, то найбільш активними виявилися медичні та технічні заклади (сертифікацію пройшли 50 % та 45,2 % закладів у відповідних категоріях). Натомість лише 14,3 % класичних університетів можуть «похвалитися» пройденою сертифікацією [4].

Звертає на себе увагу, що, згідно з результатами опитування, 45 ЗВО (24,6 %) задекларували наявність цілісної системи внутрішнього забезпечення якості, так і проходження її сертифікації. Разом з тим, 5 закладів зазначили проходження сертифікації і при цьому вказали, що не мають такої системи.

Абсолютна більшість закладів сертифікувалися за стандартами ISO 9001 (ISO 9001:2008 та ISO 9001:2015). Лівова частка з них проходила сертифікацію у 2017–2019 рр.

Прагнення за допомогою додаткового питання з'ясувати причини відсутності сертифікату дало можливість побачити, що

Рис. 3. З якими труднощами заклади зіткнулися у процесі запровадження системи внутрішнього забезпечення якості (% від усіх наданих відповідей) [4]

більшість закладів пояснює це відсутністю державних або відомчих вимог щодо обов'язковості таких дій. Удвічі менша частина посиляється на брак необхідних коштів. Можливість зазначення власної причини, якою скористалися 44 заклади, на жаль, не продемонструвала якихось раціональних пояснень чи причин (за винятком одного закладу, який послався на свій статус тимчасово переміщеного).

На думку експертів, класифікація ключових проблем у запровадженні систем забезпечення якості освіти, вказаних респондентами (рис. 3), дозволяє виокремити декілька їхніх груп. Групу об'єктивних факторів складають брак фінансових ресурсів, перманентні зміни в системі вищої освіти, нормативних документах тощо, а також низька мотивація науково-педагогічного персоналу. До суб'єктивних факторів слід віднести нестачу кадрових ресурсів (хоча важко повірити, що в закладі вищої освіти відсутні люди, які розуміють сутність якості вищої освіти та здатні, бодай на якомусь рівні, її запроваджувати), посилення на відсутність чітких інструкцій з боку Міністерства освіти і науки та методичних матеріалів щодо запровадження такої системи.

Це дає підстави констатувати, що частина закладів вищої освіти й надалі не прагне вийти за межі моделі директивного управління і є неготовою до ухвалення власних рішень, прийняття на себе відповідальності за оцінювання своєї роботи та якості послуг, що ними надаються, натомість спекулюючи на відсутності різноманітних інструктивно-нормативних матеріалів.

У підсумку, експерти проведеного дослідження надали низку рекомендацій щодо подальшого розвитку внутрішніх систем забезпечення якості в українських ЗВО, враховуючи «Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти» (2015 р.) (ESG2015), Звіт з імплементації Болонського процесу (2018 р.), Паризьке комюніке Конференції міністрів освіти країн Європейського простору вищої освіти (2018 р.) та інших міжнародних документів [4]. Ці рекомендації адресовані ЗВО та НАЗЯВО, окремий блок рекомендацій присвячений перспективам міжуніверситетської співпраці у сфері забезпечення якості. При цьому автори наголошують, що ефективна діяльність з гарантування якості в українських реаліях повинна ґрунтуватися на засадах поєднання процесів та механізмів зовнішнього і внутрішнього забезпечення якості. Успіху цієї діяльності має сприяти й інтенсифікація процесів

утворення незалежних установ оцінювання та забезпечення якості вищої освіти.

Висновки. Формування та постійне вдосконалення системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти належить до першочергових завдань сучасного ЗВО, який прагне зміцнити свою автономію та підвищити власний імідж, налагодити тісну взаємодію та співпрацю з усіма зацікавленими сторонами на шляху неперервного поліпшення умов навчання, оновлення освітнього процесу, досягнення кращих результатів у підготовці майбутніх фахівців.

Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти має враховувати низку загальних і специфічних принципів: 1) узгодженості внутрішніх і зовнішніх механізмів забезпечення якості; 2) системності, цілісності, наступності у застосуванні відповідних процедур і заходів; 3) пріоритетності автономних прав ЗВО при розробленні, затвердженні, впровадженні, оновленні системи внутрішнього забезпечення якості; 4) об'єктивності, прозорості, відкритості інституційних процедур оцінювання основних суб'єктів навчання (викладачів і студентів), перегляду освітніх програм тощо; 5) звітності, консультативності, зворотного зв'язку; 6) партнерства, спільної відповідальності за якість вищої освіти всіх суб'єктів освітнього процесу; 7) стабільності системи внутрішнього забезпечення якості, оновлення її окремих елементів на основі стратегій еволюційного розвитку та бенчмаркінгу тощо.

Показником ефективності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти слід вважати готовність усіх суб'єктів освітнього процесу продемонструвати успішність своєї діяльності (викладацької, навчально-пізнавальної, науково-дослідницької, навчально-методичної, професійно-практичної, управлінської тощо), яка виявляється в набутих компетентностях і прагненні постійно підвищувати рівень власної освітньо-професійної підготовки, поглиблювати й удосконалювати культуру якості [5, с. 146].

References:

1. Про вищу освіту: Закон України від 01 лип. 2014 р. № 1556-VII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Про освіту: Закон України від 05 верес. 2017 р. № 2145-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
3. Сидоренко Н. Внутрішнє забезпечення якості вищої освіти в Україні як

- суспільноосвітній пріоритет / Н. Сидоренко // Державне управління та місцеве самоврядування. 2016. Вип. 4 (31). С. 81–86.
4. Фініков Т.В., Терещук В.І. Розвиток систем внутрішнього забезпечення якості в українських закладах вищої освіти. Аналітичний звіт. Київ: Ваїте, 2020. 58 с. http://www.edupolicy.org.ua/_dx/assets/images/Zvit2020-jakost.pdf
 5. Якість вищої освіти: теорія і практика: навчально-методичний посібник / за наук. ред. А. Василюк, М. Дей; кол. авторів: А. Василюк, М. Дей, В. Базелюк та ін.; НАПН України, Університет менеджменту освіти. Київ; Ніжин: Видавець ПП Лисенко М. М., 2019. 176 с.

Transliteration of References:

1. Pro vyshchu osvitu: Zakon Ukrayiny vid 01 lyp. 2014 r. № 1556-VII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Pro osvitu: Zakon Ukrayiny vid 05 veres. 2017 r. № 2145-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
3. Sydorenko N. (2016). Vnutrishnye zabezpechennya yakosti vyshchoyi osvity v Ukrayini yak suspil'noosvitniy priorytet / N. Sydorenko // Derzhavne upravlinnya ta mistseve samovryaduvannya. 2016. Vyp. 4 (31). S. 81–86.
4. Finikov T.V., Tereshchuk V.I. (2020). Rozvytok system vnutrishn'oho zabezpechennya yakosti v ukrayins'kykh zakladakh vyshchoyi osvity. Analitychnyy zvit. Kyiv: Vaite, 2020. 58 s.
5. Yakist'vyshchoyi osvity: teoriya i praktyka: navchal'no-metodychnyy posibnyk / za nauk. red. A. Vasylyuk, M. Dey; kol. avtoriv: A. Vasylyuk, M. Dey, V. Bazelyuk ta in. (2019); NAPN Ukrayiny, Universytet menedzhmentu osvity. Kyiv; Nizhyn: Vydavets'PP Lysenko M. M., 2019. 176 s.

The Author

Lebedeva Ya.V.

Senior Lecturer, Department of Management and Administration, Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs, Dnipropetrovsk, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0001-8754-5246>
E-mail: yaroslavna_lebed@ukr.net

Abstracts

ЯРОСЛАВНА ЛЕБЕДЄВА. Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти в Україні: проблеми та перспективи розвитку. У статті розглянуто питання забезпечення яко-

сті вищої освіти в Україні відповідно до Європейських стандартів та рекомендацій. Головна увага зосереджена на проблемі запровадження системи внутрішнього забезпечення якості в закладах вищої освіти. Проаналізовано блок під назвою: «Наявність системи внутрішнього забезпечення якості» дослідження «Розвиток систем внутрішнього забезпечення якості в українських закладах вищої освіти», проведеного НАЗЯВО (2020 р.), для окреслення основних проблем, які присутні в практиці імплементації українськими ЗВО систем внутрішнього забезпечення якості, визначення основних підходів до організаційного забезпечення, координування, функціонування таких систем. Робиться висновок, що формування та постійне вдосконалення системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти належить до першочергових завдань сучасного ЗВО, який прагне зміцнити свою автономію та підвищити власний імідж, налагодити тісну взаємодію та співпрацю з усіма зацікавленими сторонами на шляху неперервного поліпшення умов навчання, оновлення освітнього процесу, досягнення кращих результатів у підготовці майбутніх фахівців. **Ключові слова:** якість вищої освіти, заклад вищої освіти (ЗВО), система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти, Національне агентство України із забезпечення якості вищої освіти (НАЗЯВО).

ЯРОСЛАВНА ЛЕБЕДЕВА. Система внутреннего обеспечения качества высшего образования в Украине: проблемы и перспективы развития. В статье рассматриваются вопросы обеспечения качества высшего образования в Украине в соответствии с Европейскими стандартами и рекомендациями. Главное внимание уделяется проблеме внедрения системы внутреннего обеспечения качества в высших учебных заведениях. Анализируется блок под названием «Наличие системы внутреннего обеспечения качества» исследования «Развитие систем внутреннего обеспечения качества в украинских высших учебных заведениях», проведенного Национальным агентством Украины по обеспечению качества высшего образования (НАОКВО) (2020 г.), для определения основных проблем, присутствующих в практике имплементации украинскими высшими учебными заведениями систем внутреннего обеспечения качества, определения основных подходов к организационному обеспечению, координации, функционированию таких систем. Делаются выводы, что формирование и постоянное совершенствование системы внутреннего обеспечения качества высшего образования относится к первоочередным задачам современного высшего учебного заведения, ко-

торое стремится укрепить свою автономию и повысить собственный имидж, наладить тесное взаимодействие и сотрудничество со всеми заинтересованными сторонами на пути непрерывного улучшения условий обучения, обновления образовательного процесса, достижения лучших результатов в подготовке будущих специалистов.

Ключевые слова: качество высшего образования, высшее учебное заведение (ВУЗ), система внутреннего обеспечения качества высшего образования, Национальное агентство Украины по обеспечению качества высшего образования (НАОКВО).

JAROSLAWNA LEBIEDIEWA. **Wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia w obszarze szkolnictwa wyższego Ukrainy: problemy i perspektywy rozwoju.** W artykule rozważa się kwestię zapewnienia jakości kształcenia w obszarze szkolnictwa wyższego w Ukrainie zgodnie z europejskimi standardami i wskazówkami. Główny nacisk położony jest na wdrożenie wewnętrznego systemu zapewniania jakości w szkołach wyższych. Przeanalizowano blok pod tytułem „Istnienie systemu wewnętrznego zapewniania jakości kształcenia” badania „Rozwój systemów wewnętrznego zapewniania jakości kształcenia na ukraińskich uczelniach” przeprowadzonego przez Narodową Agencję Zapewnienia Jakości Kształcenia w Szkolnictwie Wyższym (2020 r.) w celu określenia głównych problemów występujących w praktyce wdrażania przez uczelnie ukraińskie wewnętrznego zapewnienia jakości, określenia głównych podejść do organizacyjnego utrzymania, koordynacji, funkcjonowania takich systemów. Wyszło wniosek, że kształtowanie i ciągłe doskonalenie systemu wewnętrznego zapewniania jakości kształcenia w obszarze szkolnictwa wyższego należy do zadań priorytetowych nowoczesnej szkoły wyższej, która dąży do wzmocnienia swojej autonomii i poprawy własnego wizerunku, nawiązania ścisłej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami poprzez stałą poprawę warunków uczenia się, aktualizację procesu kształcenia, osiągnięcie najlepszych wyników w szkoleniu przyszłych profesjonalistów.

Słowa kluczowe: jakość kształcenia, szkolnictwo wyższe, uczelnia, system wewnętrznego zapewniania jakości kształcenia, Ukraińska Narodowa Agencja Zapewnienia Jakości Kształcenia w Szkolnictwie Wyższym.